

**Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om vatten-
vårds- och havsvårdsförvaltningen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen ändras. Genom lagen kompletteras införlivandet av direktivet om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område i Finlands lagstiftning. Det föreslås att det till lagen fogas definitioner av begreppen miljömål för havsvården samt god miljöstatus i den marina miljön. Dessutom föreslås det att lagens ordalydelse kompletteras och preciseras i fråga om den inledande bedömningen av den marina miljöns tillstånd och fastställandet av vad som avses med en god miljöstatus, miljömålen vid planeringen av havsvården samt det internationella havsvårdssamarbetet.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

MOTIVERING

1 Inledning

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område, nedan ramdirektivet om en marin strategi, antogs den 17 juni 2008. Direktivet har genomförts i Finland genom lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004), nedan vatten- och havsvårdslagen, och genom statsrådets förordning om havsvårdsförvaltningen (980/2011), nedan havsvårdsförordningen.

Europeiska kommissionen lämnade den 7 september 2015 en förfrågan till Finland som gällde genomförandet av ramdirektivet om en marin strategi. I förfrågan lyfter kommissionen fram några bestämmelser i ramdirektivet som enligt kommissionens tolkning inte har införlivats i Finlands lagstiftning eller vars införlivande i lagstiftningen har varit bristfällig. I sitt genmäle har Finland förbundit sig att komplettera och precisera den nationella lagstiftningen till vissa delar. Denna regeringsproposition gäller de lagtekniska preciseringar som ska göras i vatten- och havsvårdslagen för att komplettera genomförandet av ramdirektivet om en marin strategi.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftningen i EU

Genom ramdirektivet om en marin strategi fastställs det en ram för de åtgärder som behövs för att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön senast 2020. I direktivet betonas vikten av internationellt samarbete i varje marin region både mellan EU-medlemsstater och tillsammans med tredjeländer. Vid genomförandet av direktivet bör så långt möjligt befintliga strukturer, t.ex. regionala avtal om marint skydd, utnyttjas.

Ramdirektivet om en marin strategi förpliktar medlemsstaterna att utarbeta sådana nationella marina strategier för sina marina regioner som i Finland kallas havsförvaltningsplaner. En havsförvaltningsplan ska innehålla definitioner av en god miljöstatus i den marina miljön, en bedömning av den marina miljöns tillstånd, miljömålen och indikatorer i anslutning till dem samt ett övervakningsprogram. I syfte att uppnå målen vad gäller miljö och tillstånd utarbetas

dessutom ett åtgärdsprogram. De olika delarna av en havsförvaltningsplan justeras vart sjätte år. I Finland godkänner statsrådet havsförvaltningsplanen. De olika delarna av havsförvaltningsplanen rapporteras till Europeiska kommissionen vid tre tidpunkter som fastställs i ramdirektivet.

Europeiska kommissionen har preciserat de kvalitativa deskriptorerna för fastställande av en god miljöstatus enligt bilaga I till ramdirektivet om en marin strategi genom beslut 2010/477/EU om kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten. Inom ramen för den gemensamma strategin för genomförande av direktivet har dessutom meddelats rekommendationer som innefattar anvisningar.

Ramdirektivet om en marin strategi skulle vara införlivat i den nationella lagstiftningen senast den 15 juli 2010.

2.2 Lagstiftning och praxis

Ramdirektivet om en marin strategi genomfördes i Finland genom en ändring av lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004). Lagens rubrik ändrades och till lagen fogades ett nytt 4 a kap. om havsvårdsförvaltningen (272/2011). Ändringarna trädde i kraft den 1 april 2011. Med stöd av lagen utfärdades dessutom en förordning av statsrådet om havsvårdsförvaltningen (980/2011), som trädde i kraft den 1 september 2011.

När den första nationella havsförvaltningsplanen utarbetades stödde man sig förutom på den nationella lagstiftningen även på ramdirektivet om en marin strategi, på Europeiska kommissionens genomförandebeslut 2010/477/EU och på de rekommendationsdokument och övriga handlingar som utarbetats i anslutning till den gemensamma strategin för genomförande. När havsförvaltningsplanen utarbetades utbyttes information, och olika delfaktorer i havsförvaltningsplanerna samordnades med andra EU-medlemsstater, särskilt i Östersjöområdet. Man gick till väga på samma sätt även vad gäller direktivets artikel 3.5 och 3.7, artikel 5.2, artikel 8.1 och 8.3, artikel 10.1 samt punkt 2 i bilaga IV till direktivet, vilka Europeiska kommissionen har hänvisat till i sin förfrågan till Finland.

2.3 Bedömning av nuläget

Bestämmelserna om utarbetande av en havsförvaltningsplan i vatten- och havsvårdslagen samt i havsvårdsförordningen grundar sig på ramdirektivet om en marin strategi. En del av bestämmelserna har fått vara mera allmänt hållna än den ursprungliga bestämmelsen, eftersom det inte har ansetts vara nödvändigt att i den nationella bestämmelsen upprepa innehållet i den ursprungliga bestämmelsen. Med anledning av den förfrågan som Europeiska kommissionen riktat till Finland är det dock nödvändigt att nu precisera de nationella bestämmelserna. Utöver preciseringen av bestämmelserna i vatten- och havsvårdslagen ändras även havsvårdsförordningen till den del det är nödvändigt.

Anmärkningsvärt är att man i praktiken har iakttagit ramdirektivet om en marin strategi i planeringen av havsvården, och de lagstiftningstekniska brister som Europeiska kommissionen har noterat anses inte ha lett till ett bristfälligt genomförande av direktivet i det praktiska havsvårdsarbetet.

3 Föreslagna ändringar

Det föreslås att vatten- och havsvårdslagen ändras på ett sådant sätt att nödvändiga preciseringar görs i lagen i syfte att komplettera genomförandet av ramdirektivet om en marin stra-

tegi. Det föreslås definitioner av begreppen miljömål för havsvården och en god miljöstatus i den marina miljön i definitionerna i lagen, och dessutom kompletteras och preciseras lagens ordalydelse i fråga om den inledande bedömningen av den marina miljös tillstånd och fastställandet av vad som avses med en god miljöstatus, miljömålen vid planeringen av havsvården samt det internationella havsvårdssamarbetet.

Det föreslås i propositionen att 2 § och 26 c, 26 d och 26 i § i vatten- och havsvårdslagen ändras. Ändringarna gäller definitionerna enligt artikel 3 i ramdirektivet om en marin strategi, internationellt samarbete enligt artikel 5.2 och bedömningen av havsvattnen enligt artikel 8.

I definitionerna i vatten- och havsvårdslagen föreslås en definition av miljömål för havsvården. I lagens 26 d och 26 e § har redan tidigare hänvisats till sådana miljömål som ställs upp för havsvattnen för att uppnå en god miljöstatus för dem, men en definition av miljömål för havsvården har inte tagits in i lagen. I fortsättningen definieras miljömål för havsvården i 2 § 12 punkten i vatten- och havsvårdslagen. Enligt definitionen avses med miljömål för havsvården en kvalitativ eller kvantitativ beskrivning av det eftersträvade tillståndet för havsvattnets olika delar samt för belastningarna och påverkan på havsvattnet.

Till definitionerna i lagen fogas även en definition av en god miljöstatus i den marina miljön. Den marina miljös goda tillstånd har i lagens tidigare lydelse beskrivits i lagens 26 c § 2 mom., där det har konstaterats att den marina miljöstatusen är god när havet är ekologiskt variationsrikt och balanserat, dynamiskt samt rent, friskt och produktivt utifrån sina inneboende förutsättningar, och när användningen av den marina miljön befinner sig på en nivå som är hållbar och tryggar möjligheten till användning och verksamhet för nuvarande och framtida generationer. Denna beskrivning flyttas till definitionerna i lagen och den föreslås bli en ny 13 punkt i lagens 2 §.

Samtidigt kompletteras definitionen av en god miljöstatus i den marina miljön med en exaktare beskrivning av en god miljöstatus enligt ramdirektivet om en marin strategi. Enligt definitionen tillåter de ingående marina ekosystemens struktur, funktion och processer tillsammans med tillhörande geomorfologiska, geografiska, geologiska och klimatiska faktorer dessa ekosystem att fungera fullt ut och bevara sin återhämtningsförmåga mot miljöförändringar som orsakas av mänsklig verksamhet. I definitionen anges att marina arter och livsmiljöer skyddas, förlust av biologisk mångfald som orsakas av människan förhindras och olika biologiska beståndsdelar fungerar i jämvikt. God miljöstatus i den marina miljön förutsätter dessutom att ekosystemens hydromorfologiska, fysikaliska och kemiska egenskaper, inbegripet de egenskaper som är en följd av mänsklig verksamhet i det berörda området, stöder de ovan beskrivna ekosystemen och att sådana av mänsklig verksamhet orsakade utsläpp av ämnen och energi, inbegripet buller, i den marina miljön inte ger upphov till förorenings effekter.

Enligt förslaget preciseras i vatten- och havsvårdslagen 26 c §, som gäller en inledande bedömning av den marina miljös tillstånd och fastställande av vad som avses med en god miljöstatus. I paragrafens 1 mom. anges de uppgifter som ska beaktas när en inledande bedömning görs i havsförvaltningsplanen. Det föreslås två preciseringsuppgifter i dessa uppgifter. Den första preciseringen kommer in i 1 mom. 2 punkten, som gäller de viktigaste belastningarna och påverkningarna på havet. I denna punkt ska det dessutom nämnas att de viktigaste belastningarna och påverkningarna på havet täcker de viktigaste kumulativa effekterna och synergieffekterna. Den andra preciseringen kommer in i 1 mom. 4 punkten, vars nuvarande formulering hänvisar till de utredningar som gjorts i förvaltningsplanerna. I stället för att hänvisa till de utredningar som gjorts i förvaltningsplanerna ska det i fortsättningen i 4 punkten hänvisas till lämpliga bedömningar som allt mer gjorts med stöd av den nationella lagstiftningen.

Även den del som återstår i 26 c § 2 mom. preciseras i fråga om den belastning och påverkan som mänsklig verksamhet orsakar den marina miljön genom att ordet "eller" mellan belastning eller påverkan ändras till "och". Vid bedömning av en god miljöstatus i den marina miljön och dess karakteristika ska den belastning och den påverkan som mänsklig verksamhet orsakar den marina miljön bägge beaktas, och belastning utesluter inte påverkan eller vice versa.

Lagens 26 d § gäller de miljömål som ställs upp i havsförvaltningsplanen. Enligt paragrafens 1 mom. ska omfattande miljömål utifrån den inledande bedömningen av den marina miljöns tillstånd, som ska ingå i havsförvaltningsplanen, ställas upp för att uppnå en god miljöstatus i havsvattnen. Avsikten är att det i momentet även ska nämnas att miljömål ställs upp för att utvecklingen ska kunna styras mot en god miljöstatus i den marina miljön. I paragrafens 2 mom. sägs det att det vid uppställandet av miljömålen och fastställandet av de egenskaper som beskriver dessa samt fastställandet av belastningar och påverkan dessutom ska beaktas en gränsöverskridande inverkan utöver 1 mom. Formuleringen i momentet preciseras så att förutom den gränsöverskridande inverkan ska även havens naturvetenskapliga karakteristika beaktas. I detta sammanhang slopas i bestämmelsen kravet på att den gränsöverskridande inverkan ska vara betydande.

För att en god miljöstatus i den marina miljön ska uppnås är det nödvändigt med internationellt samarbete. Enligt lagens 26 i § är syftet med internationellt samarbete att säkerställa att den planering av havsvården som görs i Finland är konsekvent och samordnad med de medlemsstater i Europeiska unionen som delar Östersjön. Den nuvarande formuleringen som hänvisar till havsförvaltningsplanernas mål och åtgärder kan leda till en felaktig tolkning av att samordningen inte avser samordning av alla olika delfaktorer i havsförvaltningsplanerna. Paragrafens formulering preciseras på ett sådant sätt att det av den tydligare framgår att samarbetet gäller havsförvaltningsplanerna i sin helhet.

4 Propositionens konsekvenser

Förslagen har karaktären av lagtekniska preciseringar och påverkar inte det praktiska havsvårdsarbetet.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid miljöministeriet. Yttrande om propositionen har begärts av följande instanser: jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, justitieministeriet, utrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, statsrådets kansli, regionförvaltningsverken, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Finlands miljöcentral, Naturresursinstitutet, Forststyrelsens naturtjänster, Trafikverket, Trafiksäkerhetsverket Trafi, Institutet för hälsa och välfärd THL, Livsmedelssäkerhetsverket Evira, Finlands Kommunförbund, Finlands näringsliv EK, Centralförbundet för Fiskerihushållning rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Finlands naturskyddsförbund rf, WWF Finland, Luonto-Liitto ry, Natur och Miljö r.f. och Birdlife Finland rf.

Yttranden lämnades in av följande 19 instanser: jord- och skogsbruksministeriet, kommunikationsministeriet, utrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, statsrådets kansli, Finlands miljöcentral, Naturresursinstitutet, Trafiksäkerhetsverket Trafi, Trafikverket, Livsmedelssäkerhetsverket Evira, Forststyrelsen, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Österbotten, Regionförvaltningsverket i Södra Finland, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry, Kommunförbundet, Finlands näringsliv EK, Finlands naturskyddsförbund och Luonnonsuojeluliitto Tapiola ry.

Majoriteten av remissinstanserna tog inte ställning till innehållet i de föreslagna ändringarna eller till deras formulering. I de yttranden där innehållet i ändringarna kommenterades ansågs de föreslagna ändringarna i princip vara goda lagtekniska preciseringar.

I ett yttrande fördes fram att den definition av miljömål som föreslås i definitionerna ska preciseras på ett sådant sätt att det framgår av den att den hänvisar till de miljömål som ställs upp vid planeringen av havsvården och inte till miljömålen för vattenvården. Förslaget till precisering ansågs vara motiverat och i fråga om det förslag som gäller definitionen gick man in för att skriva det i formen "miljömål för havsvården".

I några yttranden fästes uppmärksamhet vid att den beskrivning av en god miljöstatus i den marina miljön som föreslås bli intagen i lagens definitioner är rätt detaljerad. I ett yttrande uttrycktes dessutom oro för att uttrycket "marina arter och livsmiljöer skyddas, förlust av biologisk mångfald som orsakas av människan förhindras..." som föreslagits i beskrivningen av en god miljöstatus i den marina miljön till sin formulering är otydlig och svårtolkad. Det föreslogs att detta uttryck slopas helt. Man valde dock att hålla kvar den föreslagna definitionen oförändrad, eftersom Europeiska kommissionen i en förfrågan av den 7 september 2015 till Finland uttryckligen efterlyste nämnda detaljer i beskrivningen av en god miljöstatus i den marina miljön enligt artikel 3.5 a och 3.5.b i ramdirektivet om en marin strategi.

6 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

7 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De ändringar som görs i syfte att komplettera genomförandet av ramdirektivet om en marin strategi förverkligar för sin del bestämmelsen i 20 § 2 mom. i grundlagen. Enligt bestämmelsen ska det allmänna verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön.

På de grunder som nämns ovan överensstämmer propositionen med grundlagen, och den lag som ingår i den kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) 2 § 11 punkten och 26 c, 26 d och 26 i §, sådana de lyder i lag 272/2011, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 272/2011, nya 12 och 13 punkter som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

11) *den marina miljöns tillstånd* det allmänna tillståndet för miljön i havsvatten, med beaktande av de ingående marina ekosystemens struktur, funktion och processer, naturliga geomorfologiska, geografiska, biologiska, geologiska och klimatiska faktorer samt fysikaliska, akustiska och kemiska förhållanden, inbegripet dem som är resultatet av mänskliga aktiviteter inom eller utanför det berörda området,

12) *miljömål för havsvården* en kvalitativ eller kvantitativ beskrivning av det eftersträlvade tillståndet för havsvattnets olika delar samt för belastningarna och påverkan på havsvattnet,

13) *god miljöstatus i den marina miljön* ett tillstånd där havet är ekologiskt variationsrikt och balanserat, dynamiskt samt rent, friskt och produktivt utifrån sina inneboende förutsättningar och där användningen av den marina miljön ligger på en nivå som är hållbar och tryggar möjligheten till användning och verksamhet för nuvarande och framtida generationer; vid god miljöstatus tillåter de ingående marina ekosystemens struktur, funktion och processer tillsammans med tillhörande geomorfologiska, geografiska, geologiska och klimatiska faktorer dessa ekosystem att fungera fullt ut och bevara sin återhämtningsförmåga mot miljöförändringar som orsakas av mänsklig verksamhet; marina arter och livsmiljöer skyddas, förlust av biologisk mångfald som orsakas av människan förhindras och olika biologiska beståndsdelar fungerar i jämvikt; ekosystemens hydromorfologiska, fysikaliska och kemiska egenskaper, inbegripet de egenskaper som är en följd av mänsklig verksamhet i det berörda området, stöder de ovan beskrivna ekosystemen; sådana av mänsklig verksamhet orsakade utsläpp av ämnen och energi, inbegripet buller, i den marina miljön ger inte upphov till förorenings effekter.

26 c §

Inledande bedömning av den marina miljöns tillstånd och fastställande av vad som avses med en god miljöstatus

I havsförvaltningsplanen ska det ingå en inledande bedömning av den marina miljöns tillstånd, och i den ska beaktas:

- 1) havsvattnets grundläggande egenskaper och förhållanden,
- 2) de viktigaste belastningarna, inbegripet urskiljbara trender, samt påverkningarna på havet, inbegripet de viktigaste kumulativa effekterna och synergieffekterna,

3) en ekonomisk och social analys av utnyttjandet av vattnen i fråga och av de kostnader som försämringen av den marina miljöns tillstånd medför, samt

4) relevanta bedömningar som gjorts med stöd av nationell lagstiftning samt utredningar som gjorts inom ramen för det internationella samarbetet kring marint skydd.

Utifrån den inledande bedömningen av den marina miljöns tillstånd ska en god miljöstatus i den marina miljön definieras och den marina miljöns särdrag fastställas på grundval av kvalitativa deskriptorer som fastställts separat och med beaktande av den belastning och påverkan som mänsklig verksamhet orsakar den marina miljön.

26 d §

Miljömål vid planeringen av havsvården

Utifrån den inledande bedömningen av den marina miljöns tillstånd, som ska ingå i havsförvaltningsplanen, ska omfattande miljömål ställas upp för att utvecklingen ska kunna styras mot en god miljöstatus i den marina miljön.

Vid uppställandet av miljömålen och fastställandet av de egenskaper som beskriver dessa samt fastställandet av belastningar och påverkan ska dessutom gränsöverskridande inverkan och havens naturvetenskapliga karakteristika beaktas och hänsyn tas till överensstämmelse med miljömål som ställts upp nationellt, inom Europeiska unionen och i internationella avtal.

26 i §

Internationellt samarbete

För att uppnå en god miljöstatus i den marina miljön ska man samarbeta med de medlemsstater i Europeiska unionen som delar Östersjön, för att säkerställa att havsförvaltningsplanerna är konsekventa och samordnade.

De åtgärder som behövs vid upprättandet och genomförandet av havsförvaltningsplanen ska så långt möjligt samordnas med de kuststater vid Östersjön som inte hör till Europeiska unionen och vid behov med inlandsstaterna i Östersjöns avrinningsområde.

Denna lag träder i kraft den 2017. _____

Helsingfors den 10 november 2016

Statsministerns ställföreträdare, utrikesminister

Timo Soini

Jordbruks- och miljöminister Kimmo Tiilikainen

Lag

om ändring av lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) 2 § 11 punkten och 26 c, 26 d och 26 i §, sådana de lyder i lag 272/2011, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 272/2011, nya 12 och 13 punkter som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

11) *den marina miljöns tillstånd* det allmänna tillståndet för miljön i havsvatten, med beaktande av de ingående marina ekosystemens struktur, funktion och processer, naturliga geomorfologiska, geografiska, biologiska, geologiska och klimatiska faktorer samt fysikaliska, akustiska och kemiska förhållanden, inbegripet dem som är resultatet av mänskliga aktiviteter inom eller utanför det berörda området.

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

11) *den marina miljöns tillstånd* det allmänna tillståndet för miljön i havsvatten, med beaktande av de ingående marina ekosystemens struktur, funktion och processer, naturliga geomorfologiska, geografiska, biologiska, geologiska och klimatiska faktorer samt fysikaliska, akustiska och kemiska förhållanden, inbegripet dem som är resultatet av mänskliga aktiviteter inom eller utanför det berörda området,

12) miljömål för havsvården en kvalitativ eller kvantitativ beskrivning av det eftersträfvade tillståndet för havsvattnets olika delar samt för belastningarna och påverkan på havsvattnet,

13) *god miljöstatus i den marina miljön* ett tillstånd där havet är ekologiskt variationsrikt och balanserat, dynamiskt samt rent, friskt och produktivt utifrån sina inneboende förutsättningar och där användningen av den marina miljön ligger på en nivå som är hållbar och tryggar möjligheten till användning och verksamhet för nuvarande och framtida generationer; vid god miljöstatus tillåter de ingående marina ekosystemens struktur, funktion och processer tillsammans med tillhörande geomorfologiska, geografiska, geologiska och klimatiska faktorer dessa ekosystem att fungera fullt ut och bevara sin återhämtningsförmåga mot miljöförändringar som orsakas av mänsklig verksamhet; marina

arter och livsmiljöer skyddas, förlust av biologisk mångfald som orsakas av människan förhindras och olika biologiska beståndsdelar fungerar i jämvikt; ekosystemens hydro-morfologiska, fysikaliska och kemiska egenskaper, inbegripet de egenskaper som är en följd av mänsklig verksamhet i det berörda området, stöder de ovan beskrivna ekosystemen; sådana av mänsklig verksamhet orsakade utsläpp av ämnen och energi, inbegripet buller, i den marina miljön ger inte upphov till förorenings effekter.

26 c §

Inledande bedömning av den marina miljöns tillstånd och fastställande av vad som avses med en god miljöstatus

I havsförvaltningsplanen ska ingå en inledande bedömning av den marina miljöns tillstånd och i den ska beaktas

1) havsvattens grundläggande egenskaper och förhållanden,

2) de viktigaste belastningarna och påverkningarna på havet,

3) en ekonomisk och social analys av utnyttjandet av vattnen i fråga och av de kostnader som försämringen av den marina miljöns tillstånd medför, samt

4) utredningar som gjorts i förvaltningsplanerna och inom ramen för det internationella samarbetet kring marint skydd.

Utifrån den inledande bedömningen av den marina miljöns tillstånd ska en god miljöstatus i den marina miljön definieras och den marina miljöns särdrag fastställas på grundval av kvalitativa deskriptorer som fastställs separat och med beaktande av den belastning eller påverkan som mänsklig verksamhet orsakar den marina miljön. *Den marina miljöstatusen är god när havet är ekologiskt variationsrikt och balanserat, dynamiskt samt rent, friskt och produktivt utifrån sina inneboende förutsättningar, och när användningen av den marina miljön befinner sig på en nivå som är hållbar och tryggar möjligheten till användning och verksamhet för nuvarande och framtida generationer.*

26 c §

Inledande bedömning av den marina miljöns tillstånd och fastställande av vad som avses med en god miljöstatus

I havsförvaltningsplanen ska *det* ingå en inledande bedömning av den marina miljöns tillstånd, och i den ska beaktas;

1) havsvattens grundläggande egenskaper och förhållanden,

2) de viktigaste belastningarna, *inbegripet urskiljbara trender, samt påverkningarna på havet, inbegripet de viktigaste kumulativa effekterna och synergieffekterna,*

3) en ekonomisk och social analys av utnyttjandet av vattnen i fråga och av de kostnader som försämringen av den marina miljöns tillstånd medför, samt

4) *relevanta bedömningar som gjorts med stöd av nationell lagstiftning samt utredningar som gjorts inom ramen för det internationella samarbetet kring marint skydd.*

Utifrån den inledande bedömningen av den marina miljöns tillstånd ska en god miljöstatus i den marina miljön definieras och den marina miljöns särdrag fastställas på grundval av kvalitativa deskriptorer som fastställs separat och med beaktande av den belastning och påverkan som mänsklig verksamhet orsakar den marina miljön.

26 d §

Miljömål vid planeringen av havsvården

Utifrån den inledande bedömningen av den marina miljöns tillstånd, som ska ingå i havsförvaltningsplanen, ska omfattande miljömål ställas upp för att *uppnå en god miljöstatus i havsvattnen*.

Vid uppställandet av miljömålen och fastställandet av de egenskaper som beskriver dessa samt fastställandet av belastningar och påverkan ska dessutom *betydande* gränsöverskridande inverkan beaktas och hänsyn tas till överensstämmelse med miljömål som ställts upp nationellt, inom Europeiska unionen och i internationella avtal.

26 d §

Miljömål vid planeringen av havsvården

Utifrån den inledande bedömningen av den marina miljöns tillstånd, som ska ingå i havsförvaltningsplanen, ska omfattande miljömål ställas upp för att *utvecklingen ska kunna styras mot en god miljöstatus i den marina miljön*.

Vid uppställandet av miljömålen och fastställandet av de egenskaper som beskriver dessa samt fastställandet av belastningar och påverkan ska dessutom gränsöverskridande inverkan *och havets naturvetenskapliga karaktär* beaktas och hänsyn tas till överensstämmelse med miljömål som ställts upp nationellt, inom Europeiska unionen och i internationella avtal.

26 i §

Internationellt samarbete

För att uppnå en god miljöstatus i den marina miljön ska man samarbeta med de medlemsstater i Europeiska unionen som delar Östersjön, för att säkerställa att *havsförvaltningsplanernas mål och åtgärder* är konsekventa och samordnade.

De åtgärder som behövs vid upprättandet och genomförandet av havsförvaltningsplanen ska så långt möjligt samordnas med de kuststater vid Östersjön som inte hör till Europeiska unionen och vid behov med inlandsstaterna i Östersjöns avrinningsområde.

26 i §

Internationellt samarbete

För att uppnå en god miljöstatus i den marina miljön ska man samarbeta med de medlemsstater i Europeiska unionen som delar Östersjön, för att säkerställa att *havsförvaltningsplanerna* är konsekventa och samordnade.

De åtgärder som behövs vid upprättandet och genomförandet av havsförvaltningsplanen ska så långt möjligt samordnas med de kuststater vid Östersjön som inte hör till Europeiska unionen och vid behov med inlandsstaterna i Östersjöns avrinningsområde.